

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. S.**, proti žalovanému: **rektor Západočeské univerzity v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni ze dne 31. 8. 2004, č. j. 32-23/04, k návrhu na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 Ca 80/2004 jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 Ca 80/2004 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 8. 11. 2004 u Krajského soudu v Plzni se žalobkyně O. S. domáhala přezkoumání rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni ze dne 31. 8. 2004, č. j. 32-23/04, kterým žalovaný zamítl její žádost o přezkoumání rozhodnutí děkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni č. j. DFPR-640/2004 ze dne 18. 6. 2004. Ze záznamu místopředsedy Krajského soudu v Plzni JUDr. Václava Roučka ze dne 16. 11. 2004, č. j. 30 Ca 80/2004 – 9, vyplynulo, že žaloba žalobkyně O. S. byla přidělena do soudního oddělení 30 Ca k projednání a rozhodnutí Mgr. Janě Poslední. Bylo konstatováno, že žalobkyně je manželkou JUDr. M. S. JUDr. M. S. byl od 1. 1. 2004 přidělen na stáž ke Krajskému soudu v Plzni a rozvrhem práce je zařazen na úseku správního soudnictví do soudního oddělení 58 Ca jako soudce.

Dne 16. 11. 2004 se vyjádřili soudci Krajského soudu v Plzni, členové senátu 30 Ca, členové senátu 58 Ca, členové senátu 57 Ca, a to Mgr. Jana Poslední, Mgr. Eva Kyselá, JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, JUDr. Václav Roučka, JUDr. Zdeněk Pivoňka, JUDr. M. S., JUDr. Jana Daňková, Mgr. Alexandr Krysl, JUDr. Olga Charvátová a samosoudkyně JUDr. Alena Hocká tak, že jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci 30 Ca 80/2004. Důvod vyloučení spatřovali ve svém pracovním vztahu k soudci JUDr. M. S. a případném zaměstnání na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni. JUDr. M. S. poukazoval na to, že O. S., tedy žalobkyně, je jeho manželkou.

Poté byla věc předložena předsedou Krajského soudu v Plzni Nejvyššímu správnímu soudu s návrhem na přikázání věci vedené pod sp. zn. 30 Ca 80/2004 jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. V návrhu bylo uvedeno, že vzhledem k tomu, že jsou z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeni členové senátu 30 Ca, 58 Ca, 57 Ca a též zbývající soudkyně úseku správního soudnictví JUDr. Alena Hocká, nelze pro vyloučení soudců místně příslušného Krajského soudu v Plzni, úseku správního soudnictví, sestavit senát.

Přípisem ze dne 24. 2. 2005 byla věc Nejvyšším správním soudem vrácena krajskému soudu s tím, že o podaném návrhu zatím není možné rozhodnout, neboť z obsahu spisu nevyplývá, že byly učiněny úkony podle § 9 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. Podle uvedeného ustanovení mají účastníci právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána. Zavázal krajský soud k tomu, aby vyrozuměl žalobkyni a žalovaného o navrhovaném postupu soudu ve smyslu § 9 odst. 1 s. ř. s. a zároveň je vyzval k tomu, aby se k tomuto postupu ve smyslu § 9 odst. 3 s. ř. s. vyjádřili.

Krajský soud v Plzni výzvou ze dne 30. 3. 2005, č. j. 30 Ca 80/2004 – 17, vyrozuměl žalobkyni i žalovaného o tom, že Krajský soud v Plzni navrhne Nejvyššímu správnímu soudu přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu, t. j. některému z těchto soudů: Městský soud v Praze, Krajský soud v Praze, Krajský soud v Českých Budějovicích, Krajský soud v Ústí nad Labem, Krajský soud v Hradci Králové, Krajský soud v Brně a Krajský soud v Ostravě. Současně oba účastníky vyrozuměl o tom, že mají právo se vyjádřit k tomu, kterému z uvedených krajských soudů má být věc přikázána. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2. 5. 2005 sdělil, že nemá výhrady k žádnému z uvedených krajských soudů, a ani žádný konkrétní krajský soud nenavrhuje. Žalobkyně se ve svém podání ze dne 3. 5. 2005 vyjádřila tak, že navrhuje, aby věc byla přikázána k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Českých Budějovicích, popř. Městskému soudu v Praze.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (dále jen „soudní řád správní - s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 s. ř. s. soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, a v případě odst. 2 též k důvodu přikázání.

Za situace, kdy předseda Krajského soudu v Plzni dospěl k závěru, že jsou dány důvody podjatosti všech soudců správního úseku tohoto soudu, nutno dospět k závěru, že pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Nejvyšší správní soud tedy postupoval podle § 9 odst. 1 s. ř. s. a přikázal věc jinému než místně příslušnému soudu, a to Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Uvedený soud věc projedná a rozhodne.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu